

Aleg 21

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenie gminie stoł. król. m. Krakowa na pobór opłaty gminnej na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i wszelkich innych przedstawień i widowisk oraz balów.

Wysoki Sejmie!

Rada miejska w Krakowie na posiedzeniu swem z dnia 24. kwietnia 1913 uchwaliła projekt ustawy o zezwoleniu gminie miasta Krakowa na pobór opłaty gminnej na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i wszelkich innych przedstawień i widowisk oraz balów. Ustawą tą zamierza gmina miasta Krakowa zastąpić obecnie w tym przedmiocie obowiązującą ustawę z dnia 15. stycznia 1910 Nr. 48 Dz. u. kr.

Potrzebę zmiany tej ustawy uzasadnia gmina miasta Krakowa w sposób następujący:

Ustawa z dnia 15. stycznia 1910 r. L. 48. Dz. u. kr. pozwoliła gminie stoł. król. miasta Krakowa pobierać opłatę gminną na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i wszelkich innych przedstawień i widowisk, oraz balów.

Z tego źródła wpłynęły do Kasy miejskiej następujące kwoty:

za rok 1910	31.511	koron	04	halerzy,
" " 1911	85.089	"	62	"
" " 1912	103.367	"	29	"

Motywym, który skłonił Wysoki Sejm do uchwalenia powyższej ustawy, była konieczność zasilenia funduszków gminy, aby łatwiej mogła wypełnić obowiązki, wynikające z ustawy o przynależności z dnia 3. grudnia 1863 r. L. 105. Dz. u. p. co do pieczy nad ubogimi.

Wydatki zwyczajne gminy miasta Krakowa na cele opieki na ubogimi przedstawiają się, według budżetów miejskich, w sposób następujący:

w roku 1910	215.761	koron,
" " 1911	257.355	"
" " 1912	267.958	"
" " 1913	preliminowano	315.166 " oprócz nadzwyczajnych
wydatków w kwocie	8.195	koron.

Z tego zestawienia okazuje się, że wydatki w tym dziale budżetowym szybko wzrastają.

Jedną z przyczyn tego silnego wzrostu wydatków jest ustawa o przynależności z dnia 5. grudnia 1896, L. 222, Dz. u. p., na mocy której tysiące osób, ściągających się do większego miasta dla rzekomo łatwiejszego zarobku, gmina

musi przyjmować niemal wyłącznie po to tylko, aby jeszcze powiększyły i tak już wielką liczbę ubogich, przynależnych na zasadzie ustawy dawnej.

Drugą z przyczyn jest konieczność reformy miejskich zakładów humanitarnych i dostosowanie ich do obecnych potrzeb rozszerzonego miasta. Utworzenie bowiem Wielkiego Krakowa, rozszerzenie jego granic i zwiększenie liczby ludności stało się nową epoką dla miasta, a zarazem nałożyło obowiązki stworzenia lub rozwinięcia instytucji i zakładów dobroczynnych.

Gmina, pamiętając o tych obowiązkach, zorganizowała w obecnym roku miejski zakład wychowawczy dla bezdomnych chłopców, w którym znajduje utrzymanie i wychowanie 60 moralnie zaniedbanych chłopców i organizuje zakład wychowawczy dla bezdomnych dziewcząt, żłóbek dla niemowląt i kolonię leśną dla sierót, niedomagających na zdrowiu.

Obowiązkom tym nie podoła jednak gmina, nie mając większych od dotychczasowych dochodów.

Według projektu budżetu na rok 1913 wynosi dochód zwyczajny w tym dziale (datki dobrowolne, zapisy i fundacye, trzeciny spadku po księżach, grzywny, taksy i t. p.) zaledwie kwotę 193.441 koron, tak że pozostaje ogromny niedobór w kwocie 129.920 koron, który musi być pokryty z innych dochodów gminy.

Gmina musi się przeto oglądać za nowymi źródłami dochodów w tym dziale budżetowym, aby niedobór zmalał, a przynajmniej dalej nie wzrastał.

W tym celu Rada miejska uchwaliła projekt nowej ustawy o opłatach na cele dobroczynności od przedstawień teatralnych, koncertów i t. d., proponując w nim opłaty na ogół wyższe, a zarazem większą ich specjalizację zależnie od rodzaju i charakteru widowisk.

Uznając potrzebę zmiany powyższej ustawy w kierunku proponowanym przez gminę miasta Krakowa, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uwalić:

załączony %/ projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Gnyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia . . . . . o zezwoleniu gminie stoł. król. miasta Krakowa na pobieranie opłat gminnych na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych i wszelkich innych przedstawień, koncertów, widowisk, zabaw oraz balów.

Zgodnie z uchłą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Gmina stoł. król. miasta Krakowa pobierać będzie opłaty gminne na cele dobroczynności publicznej od koncertów, przedstawień teatralnych oraz od innych przedstawień, zabaw i balów, widowisk i produkcji, jak wogóle od wszelkich przedsięwzięć, których celem jest dostarczenie publiczności rozrywki za opłatą, pobieraną bądźto w formie biletów wstępu, bądźto w innej formie.

Art. II.

Opłaty w art. I. ustanowione, będą pobierane z reguły w procentach od ceny sprzedanych biletów wstępu względnie w procentach od innej opłaty, uiszczonej za wstęp (art. III. 1, 2, 3).

W przypadkach zaś, w których nie da się zastosować tego sposobu wymiaru, opłaty owe wymierzane będą w sposób ryczałtowy (art. III. 4, 5 i art. IV).

Art. III.

W szczególności ustanawia się opłaty następujące :

1. od przedstawień w teatrach różnaitości (Varietè, orfeum, colosseum i t. p.), od kabaretów, dalej od przedstawień w teatrach świetlnych, jak kinematografy lub inne tego typu już istniejące lub w przyszłości powstać mogące przedsiębiorstwa, 20% od ceny biletów wstępu ;

2. od tych przedstawień teatralnych, na których ciąży już 5% opłata na rzecz emerytalnego funduszu artystów teatrów miejskich, 5% od ceny biletów ;

3. od przedstawień teatralnych, nie objętych ustępem drugim, od koncertów, balów, widowisk, produkcji i innych przedstawień i przedsięwzięć w rozumieniu art. I., po 10% od ceny biletów lub innej opłaty za wstęp.

Tu należą między innymi także: wieczorki, poranki, żywe dzienniki, loterye fantowe, festyny, kiermasze, wszelkiego rodzaju wystawy, panoramy, fotoplastikony, menażerye, wzloty balonów i aeroplanów i inne widowiska zabawowe lub sportowe, rauty, reduty, i t. p.

4. Kawiarnie, restauracye i t. p. inne przedsiębiorstwa, które urządzają bezpłatne koncerty lub jakiegokolwiek inne widowiska, czy produkcye, opłacać mają ryczałt od 10 hal. do 20 K za każdy dzień koncertu, czy widowiska. Wysokość ryczałtu w każdym poszczególnym przypadku ustali Magistrat zależnie od frekwencyi gości.

Te postanowienia o ryczałcie odnoszą się także:

a) do tych wszystkich przedsiębiorstw, które za urządzane przez nie widowiska i przedstawienia w rozumieniu artykułu I., pobierają od publiczności opłatę w taki sposób, iż nie da się zastosować wymiaru procentowego, o jakim mowa w ustępie 1., 2. i 3. tego artykułu; oraz

b) do przedsiębiorstw, utrzymujących dla rozrywki swych gości gramofony, automatyczne fortepiany i wogóle inne automaty świetlne (mutuoskopy), automaty muzyczne, wokalne i t. p.

5. Od każdego karuzelu i huśtawki pobieraną będzie opłata ryczałtowa w stosunku po 15 koron miesięcznie za czas prowadzenia przedsiębiorstwa.

Art. IV.

Zabawy, przedstawienia i t. p. (art. I.), urządzane przez stowarzyszenia, służące wyłącznie celom towarzyskim, oświatowym lub humanitarnym, nie podlegają opłacie:

a) jeżeli one leżą w okresie statutowej działalności odnośnych stowarzyszeń, oraz

b) jeżeli wstęp na nie dozwolony jest tylko członkom stowarzyszenia lub ich rodzinom.

Stowarzyszenia te mają jednak uiszczać postanowioną w tej ustawie opłatę od wstępów pobieranych od osób, nie będących ich członkami.

Magistrat może w tych przypadkach pobierać w miejsce opłaty procentowej opłatę ryczałtową.

Art. V.

Nie podlegają opłacie:

a) odczyty i wykłady mające na celu szerzenie oświaty,

b) przedstawienia i tym podobne, w art. I. i III. opisane widowiska, urządzane w budynkach szkolnych przez uczniów szkół ludowych, średnich lub wyższych zakładów naukowych.

Art. VI.

Nie kosztujące więcej niż 1 koronę bilety wstępu na przedstawienia teatralne i koncerty nie podlegają opłacie.

Przepis ten odnosi się tylko do przedstawień teatralnych w ścisłym tego słowa znaczeniu t. j. do dramatów, oper i operetek, tudzież do koncertów nie połączonych z innymi widowiskami lub z podawaniem potraw i napojów.

Art. VII.

Osoby, zarządzające przedstawienia i widowiska w art. I. i III. wymienione, odpowiedzialne są za wniesienie do Kasy miejskiej opłat, ustawą niniejszą postanowionych.

Opłaty zaległe ściągać będzie od nich Magistrat na podstawie § 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. Nr. 96.

Art. VIII.

Przepisy wykonawcze, które wyda Magistrat jednocześnie z wprowadzeniem tej ustawy w życie, zawierać będą szczegółowe postanowienia co do sposobu uiszczania opłat, wymiaru ryczałtu i kontroli.

Art. IX.

Przekroczenia niniejszych przepisów, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karać będzie Magistrat miasta Krakowa grzywną do 200 koron lub w razie nieściągalności aresztem do 20 dni.

Art. X.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu, a jednocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15. stycznia 1910, Nr. 48. Dz. u. kraj.

Art. XI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z Moim Ministrem Skarbu.

2017